

[Niels Westerby.]

pleks hyllet ind i visse tågedannelser. Det står i hvert fald ikke os klarere efter statsministerens og handelsministerens besvarelser eller hr. Per Hækkerups indlæg i debatten, hvordan regeringen har tænkt sig at praktisere reglerne om en dyrtidsportions afgivelse for lønmodtagerne og en ekstraskat for de selvstændige. Det står os heller ikke klarere, om det kan gøres teknisk forsvarligt, hvad der jo er en meget væsentlig side af sagen. Vi må sige fra vor side, at det at tage stilling til et så lille lovforslag i den meget store sammenhæng; det synes vi ikke er rimeligt. En devaluering som den, der er foretaget, med de vidtgående indgreb i forhold til dansk økonomi, og de trusler, det frembyder for vores fremtidige pris- og omkostningsniveau, må følges op af en meget kraftig indsats for at undgå disse store prisstigninger; ellers vil, som det er blevet udtrykt tidligere af mig, devalueringen bare lægge grunden til den næste devaluering.

Vi har også under den tidligere del af debatten over for regeringen peget på en meget vidtgående sanering af landets økonomi i forbindelse med denne devaluering. Vi har peget på, at devalueringen har haft en chokvirkning, der kunne give et godt udgangspunkt for, at man virkelig tog fat nu. Vi har fra statsministerens side fået en erklæring, og jeg erkender, at det var et i formen meget elskværdigt svar fra statsministerens side, og vi er jo snart ikke forvænt med den elskværdige form herinde i det høje ting, har ikke været det i det sidste par måneder, så det sætter vi naturligvis pris på. Men jeg må sige, at vi kan ikke være tilfredse med statsministerens erklæring om, at dette er et forslag, der er fremsat i den Thorvil Kristensenske ånd, men at man fra regeringens side blot vil holde sig til de skitse-mæssige tanker, man tidligere har fremsat. Vi har ikke store forventninger til regeringens videre adfærd med hensyn til det kompleks, som må komme. Vi vil naturligvis håbe på det bedst mulige, og vi vil også aktivt medvirke, hvis der skulle kunne blive en chance for at påvirke udviklingen i den rigtige retning, så vi kan få en virkelig sanering; det skal ikke være en stadig tilbagevendende be-

givenhed, som efterhånden må ryste befolkningen, at de gang på gang stilles over for, at man ikke kan lave et ordentligt stykke arbejde herinde.

Men under hensyn til, at vi ikke har set resten af komplekset, at vore forslag under forhandlingen her er blevet direkte afvist fra regeringens side, og at vi mener, det er uforsvarligt at tage stilling til en lille del, når man ikke kender den større sammenhæng, kan liberalt centrum ikke stemme for dette lovforslag.

Johan Philipsen: Jeg beder over for folketingets medlemmer om undskyldning for, at jeg skal forlænge debatten med nogle minutter på dette sene tidspunkt, men i morgen er det jo for sent at spørge. Jeg har et spørgsmål at stille til handelsministeren og beder om, at handelsministeren først en gang igen gennemlæser lovforslagets § 1, stk. 2, og så i fortsættelse deraf læser det, der er foreslået indføjjet i stk. 1 — som jeg først har set for et øjeblik siden, ellers ville jeg have spurgt venstres udvalgsmedlemmer — hvor det tydeligt bliver tilkendegivet, at de offentlige værker kommer ind under stk. 2, og så er det, jeg spørger, om det er betimeligt. Jeg skal oplyse, at en lang række værker i øvrigt i lighed med alle har den situation, at kapitalomkostningerne udgør halvdelen af indkøbsprisen eller produktionsprisen, og en lang række værker har meget betydelige dollarlån optaget med regeringens billiggelse, hvorpå der forfalder renter og afdrag også i lovens løbeperiode, og hvor i øvrigt, og det er for så vidt værre, en række af de værker, der senest har udvidet, på grund af kreditknapheden har måttet finansiere deres udvidelser ved hjælp af meget kortfristede leverandørkreditter i schweizerfrancs for det meste, men også for nogle vedkommende i D-mark. Hvis disse offentlige værker ikke kan undtages — og det står der for så vidt — så får vi altså den situation, at de får en meget snævrere margen tilovers, og så får vi den videre situation, som følger deraf, at deres andel i den samlede kapitalopsparing i Danmark falder, og de kommer via den vej i vanskeligheder. Det har været min opfattelse, og jeg har for så vidt kæmpet hårdt derfor, at de danske el-værker kapitalmæssigt skulle